

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, П. пош.
Конт. почт. шлюх. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зок.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-00 зок., Швейцарії 7-00 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
чії 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
гарії 7-00 зок., Австрії 7-00 зок.,
Земля адреси 1 зок.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.

**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ**

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

20 сот.

Присуд у луцькому процесі комуністів.

ЛУЦЬК, 14. 4. ПАТ. Нині в гол. 17. при вели-
чезній присутності після 42-денної розправи ви-
судили присуд, який засуджує на в'язни-
цтво по 25 обвинувачених за приналеж-
ність до КПЗУ, що старається силою змінити
форму польської держави а заступити його ко-
муністичною. І так 14 обвинувачених засудили
на 10 літ в'язниці, 13 по 7 літ, 10 по 6 літ, одного
на 5 літ, 4 по 4 роки та 3 по три роки. Десятьох

увільнили. Засудженням підібрали горожанські
права на 10 літ і засудили на заплату коштів
розправи. Всім зарахували слідчий арешт по
півчверта року.

Підчас оголошення присуду обвинувачені
для демонстрації стали співати по українськи
інтернаціонал. Предсідник пригрозив усунути об-
винувачених зі салі та після короткої перерви
подав устно мотиви присуду.

Прокуратор і оборона заперечили апеляцію.

За навязання польсько-литовських взаємин.

ЛІТВА, 15. 4. ПАТ. Із Ковна повідомляють,
що в литовському політичному клубі відбу-
вся дискусія щодо, причетності польсько-
литовських взаємин. Референт проф. Пакутас
заявив, що Литва може справу полагати на
компромісі та навязання взаємин із
Польщею.

Др. Дубов (який їздив до Варшави вчора),
який був в Бельведері офіційно, а як своєю
приватною заявив, що теперішня хвилина
найкраща для урегулювання взаємин із
Польщею та що в Литві може справу полагати
на компромісі та навязання взаємин із
Польщею.

творити сприятливі для того обставини. В пере-
говорах треба виміняти положення, в якому
одні із контрентів найповніше би на заві обвин-
увачених. Справа польсько-літвицького протоко-
лу неясна. Одно безсумніве, що Литва є одною
з найбільше на сході Європи загрожених точок
із боку Німеччини. Коли Литва втратила Кляв-
седу, це рівнялося би втраті політичної та госпо-
дарської незалежності Литви. Порозуміння між
Польщею та Литвою можливе, коли сторони ви-
решуться на меншістьних домагань.

Відомий проф. Біржиса сказав: Колиб по-
літиці заявили, що тепер не віддають Вильню, ли-
ше в такій чи ській формі признають нашу пра-
ва, тоді можна би почати переговори.

Нині страйк державних службовців у Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. В містах і містечках Фран-
ції відбувся протестантийні маніфестації служ-
бовців проти ошадностевих декретів уряду. Від-
булися демонстрації по вулицях міст, відозви
до конфедерації праці, що пояснювали знач-
ення демонстрацій.

У Парижі закинули думку вул. маніфеста-
ції, щоб не прийшло до сутички з комуніста-
ми. Замість до протестантийних віч і зборів
протестантийської організації. На всіх тих зборах
були резолюції, що осуджують знижку
пенсій і політику уряду.

На провінції були більші маніфестації. Ор-
ганізації почтовців, телефоністів і ін. після у-
спішних протестантийних резолюцій проти зниж-
ки пенсій організували похід, а делегати по-
їхали до префектам. Більші маніфестації
були в Німї, Руані, Гаврі, Ліоні, Марсеї і ін.

ПАРИЖ, ПАТ. У всіх держ. бюрах і заве-
дах прийняли рішення організувати у по-
дію 10 квітня одноденний протеста-
нтський страйк.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Міністр почт і телегра-
мів делегати службовців телефонічної
служби, яку заступала президія федерації поч-
товців. Делегати домагалися увільнення ареш-

тованих товаришів. Міністр відповів, що справа
не належить до нього.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Федерація почтовців
у комунікаті підтримує дотеперішній свій за-
яву у справі протесту проти ошадностевих де-
кретів і апелує до своїх членів, щоб задержали
холоднокровність і виминали інциденти з
публікою підчас 1-годинного страйку.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Ген. федерація учителів
рішила прилучитися до протесту картело функ-
ціонерів інституцій прикладного вжитку проти
ошадностевих декретів і відвала своїх членів
ухвалити відповідні резолюції в научних заве-
діннях у яких працюють і прийти на маніфеста-
цію під ратушем. До акції приступило теж т-во
директорів шкіл.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Нині в 120 містах і мі-
стечках Франції відбулися маніфестації служ-
бовців проти декретів уряду.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. У Марсеї при стрічці
маніфестації того походу, організованого
професійними організаціями службовців і „Же-
нес Патріотс“ прийшло до сутички, в якій по-
турбували кілька осіб. Трьох членів „Женес Па-
тріотс“ арештували.

Трансмисія коронування.

НЬЮ-ОРК, ПАТ. Коронування манджур-
ського імператора Пу в Сін-Кінг передавали пошасті
через радіо до Токіо. Токійська
радіостанція коронування радіостанції в Ка-
наді. Після передачі трансмісії короткохвилю-
вими через Тихий Океан радіостанція в
Сан-Франціско, заці спеціальним сухопутним

каблем надали аудіцію до Нью-Йорку, віддаленого
5,000 км. від Сан-Франціско. Нью-Йоркське Радіо
Ситі, після скріплення трансмісії, передало її
короткохвилювими станції Шенектоді. Через Атлан-
тичний Океан надали коронування англійські
станції в Тетовілді.

Найшли авто Пренсових убивників.

ЖЕНЕВА, ПАТ. В околицях Женев най-
шли авто, яке як вважають, є власністю
Пренсових убивників. Авто це 13, беззастави про-
ти власних гаражів Мінер, якого часово ареш-
тували біля Локатом і Карбонем. Авто сильне,

може їхати 140 км. на годину. Даміше авто на-
лежало до Польля, теж вмішаного в справу
Пренсов. Той, що купив авто, лийшов тем підозрі-
лі сліди, а під подушками два флякони, один
мабуть із отрую.

Корабель вїхав до палати.

Під час вїзаванні з венеційської пристані
корабель підводна струя моторовий кора-
бель „Барбаріго“ (2,300 тон), як випливав із ве-
неційської пристані, з несподіваною швидкістю
вїхав до палати, в якому є
інституту для аеропланних сту-

дія. Корабель злишив фронт палати та частину
внутрішнього улаштування. Даміше „Барбаріго“
так зарився в палату, що діалося його витягу-
ти швидко при допомозі двох кораблів. Катастрофа
скоїлася недалеко від Марка, при чому повстав
такий турбіт, що люди думали, що то землетрус.

НЕСПОКОІ В ЕСПАНІ.

ПАРИЖ, ПАТ. У Барселоні в домі Бутіме,
голови місцевої правої організації нар. який
вибухла бомба. З сусідніх домі вилетіли шмби.
Жерта у людях не було.

В зв'язку з фашистськими маніфестаці-
ями підчас святкування третіх роковин респуб-
лики в Севільї арештували 70 людей.

У Білбаро прийшло до бійки між баскї-
ськими націоналістами та республіканцями.
Багато осіб убито, кількадесят ранено.

**ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИ-
КІМ ВИБОРІ** По цінах дуже низьких. Поручає
Ф-на ЗІГМУНТ ЗАДСКИЙ вул. Боїнів ч. 4.

ГР. ШТАРЕМБЕРГ ТАКИ ВВІЙДЕ ДО УРЯДУ.

У віденських політичних колах ідуть пе-
реговори в справі реконструкції уряду. Потвер-
джується чутка, що провідник Гаймвера гр.
Штаремберг вїде до уряду.

БОЛГАРСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Нині пополуноді при-
їхала до Льондону болгарська делегація з прем.
Мухановим. Делегация оподїється заклашати в
Льондоні порозуміння з британськими власни-
ками повоєнних болгарських позичок і одобути
згоду на конверсію тих облігацій.

КОНФЛІКТ В ЕВАНГЕЛІЙСЬКІЙ ЦЕРКВІ.

БЕРЛІН, ПАТ. В євангелійській церкві в
Віртенбергії вибух поважний конфлікт, викли-
каний виступом синодальної ради, яка висло-
вила заяву недовіри своєму єпископові Вурмо-
ві, якого вважають офіційним противником
церковної політики. Заява єпископа, що не у-
ступить зі становища, спричинила інтервенцію
держ. намісника. Він відісея до єп. Мілера, як
голови євангелійської церкви в Німеччині.

ВІДКЛИКАВ ДИМІСІЮ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Японський міністер
війни ген. Гаяші, який зголосив кілька днів то-
му свою димісію з причини зфери підкупства
в яку вмішаний був його брат, після нарад із
вищими військовими та під натиском найпан-
зовішого в япон. війську ген. Аракі відкликає
свою димісію та згодився остати на своєму ста-
новіщі.

Дешевий тиждень по 75 сотиків, маркіза-
ти, мучілки, крепки,
спонжкі і т. д. **БАЗАР БЛАВАТИНИ**
А. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Боїнів 11. 11-365

КНИЖКОЮ ДОКАЖЕ, ЩО ВІН НЕ КО- МУНІСТ.

Рувальф відповість окремою книжкою на
обвинувачення противників, які закидають йому,
що він комуніст. У книжці на оборону свою на-
веде, що він не вів і не думає вводити влади од-
ної класи, а це головна призаказ комунізму.
Він і не фашист, бо не припиняє діяльності ін-
ших партій, а головною прикметою фашизму є,
що не терпить попри себе інших партій.

ПІДЛИВАВ РОЖІ ЛЮДСЬКОЮ КРОВЮ.

В Атепах арештували музгмінімізера Е.
Йоанноша. Він жив у віллі з глузливим льоком.
Вілло окружив електричним дротом, без во-
го згоди не міг ніхто дістатися до віллі.
Останніми часами в Атепах стали пропадати
жінки. Слідство устїпило, що щовечора до
віллі заїзджало жовте авто. Поліція окружила
вілло звідусіль і після завязаної перестрілки ді-
сталася до середини. Йоанноша арештували. Він
зівнав, що заманював дівчину обліжкою 1000
драхм, як відвідає його вілло. Тут брав від неї
одну каплю крові, а опісля глузливий льо-
кай насилював її. Кров збирав до скляних ру-
рок, опісля підливав нею жовтоліт червоних
рож. Досі ужив крові з 60 жінок.

**ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА
ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ, ЯКШО ВПЛАТИТЕ
ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.**

Великий Театр
„Рейтан“
 драма К. Бронькича

НАЙБЛИЖЧІ ПРЕМ'ЄРИ МІСЬКИХ ТЕАТРІВ:

Театр Різнородностей
„Карієра Лебреш-а“
 комедія Л. Вернея.

Події в Румунії.

Європейська преса і політичні круги з живим зацікавленням слідкують за останніми подіями в Румунії та присвячують чималі внутрішні ситуації все більше і більше уваги. А внутрішні положення в Румунії дійсно запутані. Його ускладнює велика чужа політична ситуація приятельки і союзниці Румунії, Франції, яка з великим трудом намагається вдержати свою загроженою гегемонію в Європі. До того активна політика Мусоліні і його більше ніж дипломатична підтримка ревізіоністичних планів Мадярщини, налякала не на жарт саме Румунію. Ціну італійсько-мадярської угоди мала би заплатити, крім Чехословаччини та Югославії, теж велика Румунія, яка тріанонським трактатом прилучила півтора мільйона мадярів. І тому в Румунії кипить. Важке економічне положення держави, задовження по вуха селянства, руїна купецтва, вастія у промислі і безробіття молоді з університетськими дипломами в кишені, врешті-решт використовують опозиційні партії теперішнього ліберального уряду Татареску. Цей уряд по провалі селянсько-царанистичного уряду з Вайло-Воеводою на чолі, не лише не поправив тяжкого господарського положення в державі, але в закордонній політиці не проявляє також ширшої акції проти ревізіонізму Мадярщини: пленяться у хвості політики певної союзниці Франції. На такий почві зросла в силу „Ліга архангела Михайла“, відома під назвою „Залізна Гвардія“ із своїм провідником Зелва Кодреану. „Залізна Гвардія“ здобула серед мас велику популярність не лише своїми радикальними гаслами вирятунства селянства з кінтів господарської скрути, але також різким виставленням проти жидів, вказуючи на них, як на головних винуватців господарського визиску села. „Залізна Гвардія“ здобула теж великі симпатії серед адміністративних урядовців, війська та політичних кругів, вимагаючи, щоб Румунія зблизилась до Німеччини коштом союзу з Францією і таким чином спинила розгін мадярських ревізіоністів. Тому уряд розвів „Залізну Гвардію“, скоротивши з убитства і терору проти жидів, але її не зупинив. Навпаки! „Залізна Гвардія“ відповіла на радикальне потягнення уряду вбивством прем'єра Дуки, якого вважала автором декрету, що затягав її у підпілля. Сам процес проти обвинувиків прем'єра опопуляризував ще більше крайні гасла тієї організації і приєднав для неї прихильників серед високих старшин. Не диво, що таємний суд „Залізної Гвардії“ видав присуд смерті на мін. Тітулеску і паню Люпеску, приятельку короля, жидівку з роду, вважаючи її винуватцею свого розв'язання та підготувала державний переворот, який через припадок (враду

серванта Савіану!) не вдалося і змовники не виконали свого плану.

Тому й не диво, що мін. Тітулеску, щоб рятувати уряд, гостро виступив проти ревізіоністичних зазіхань Мадярщини на обкороєння кордонів Румунії та проти Мусоліні, який не лише вважав оборону пляни Мадярщини, але ще накинувся за „братній румунський парід, називаючи „грабунком“ територіальні надбутки Румунії в останній війні. Саме мін. Тітулеску, відповідаючи на інтерв'ю Маніва, виголосив у своїй довгій експозиції на тему закордонної політики Румунії, намагаючись довести, що ревізіоністичні зазіхання Мадярщини є безпідставні та скривдили би румунський парід. Керманіи румунської закордонної політики пригадав ревізіонізм, що Румунія перед приступленням до війни по боці антанті, заключила тайну угоду, на підставі якої держави антанті погодилися, що на випадок перемоги, Румунія прилучить до своєї держави цілу територію аж по Тису. Зате по війні Англія та Америка обіцяли обізнати територію, залишаючи таким чином багато румунів

під пануванням Чехословаччини, Мадярщини і Югославії. З того приводу — пригадав мін. Тітулеску — делегат на мирову конференцію, подавав до думки. І швидко його виступили. Мадярщина не підписала трактату у Трієні. Вайда підписав угоду у Трієні, яку він до того не хотів підписувати. Мадярщина не хотіла, беручи під увагу всі претензії мадярської держави, щоб Мусоліні підтримував ревізіоністичні плани Мадярщини, не знаючи добре справи закордонів, називає карікатурою. Мадярщина не може постанови § 19 п'яту Ліги Націй, на яку вона часто посилається, бо цей параграф — такий амі. На це не дозволило жодній державі. Тітулеску пригадав усі союзи зі сусідніми державами, себто з Польщею, Мадярщиною, Румунією, які дають запоруку, що кордони Румунії не будуть змінені. Цю промову прийняв парламент гучними оплесками та поришав розкрити афішами по цілій державі. Чи це багато покаже румунському урядові покази медальона за бутність.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ
 на окліні мундурів, костюмів, мужескіх убрив, та всілякі шовки
 З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залески
 вул. Галицька ч. 18.

Великодні рефлексії.

Волинь, 14. 4. 1934.

I.

Темна, нехолодна ніч трохи опізненої весни. Та особлива великодня ніч, що своєю таємничою темрявою й небуденним гомоном щось ворухить глибоко в душі.

Іду й сам не знаю, куди й чого. Ще вчора, здається, бачив села Курщини, Чернігівщини, Київщини, Поділля, Призбруччанини, Покуття, Перемишльщини, Холмщини, Підляшся й Полісся, — і знову я в Луцьку.

І ця радісна великодня ніч ворухить саме в душі — не радість, а сум.

В соборі годі було вистояти всю службу. Натовпню й задуха. Поза колонами весь час рух — одні вливаються, інші тяжкими хвилями виливаються вже на свіже повітря. А за ними навагою несеться спів... Спів зросійщеною сляплициною, такий самий, як перед десятиліттями, як досі на Московщині. А на дверях собору все ще розклад служб Божих російською мовою з твердими знаками й ятлами.

Чи не сон? Ні. Тисячі українських селян — у соборі, довкола нього й на вулиці хвилями українська мова. Рідко-рідко гострим цяхом віржеться російське слово та втоне в цьому морі українського гомону.

Вдивлені в хрести, вслухані в церковні мотиви, у власне серце, українські маси й не помі-

чають того, що так відкрито й пивітно мовлять над їх душею.

І знову мигтить думка:

Таж там, у соборі єпископ-українець. Ум два роки. Зустрінутий надіями. А може це тільки сон?

Майже несвідомо йду вперед темної хвилю — йду в напрямі Чеснохресної церкви. Вхопив за вухо український спів. Серце стискає. Невеличка жмінка людей. Бже ті „жидівки“. Брак настрою, брак серця, щось неважко, та й важке, виловлює повітря. Якесь формальне „представництво“, не парод, а когось трішки, якесь огидне „лицедіяство“.

І селяни, як бжолки з вулика, вилетіли з однієї й тихцем — на вулицю й далі. Куди? Куди йдуть вони шукати того, чого притиснуло серце у святі великодню ніч? І чи знайдуть? На вулиці розходяться — одні вліво, одні вправо. Ага, до собору, до московщини. Другі — направо. Куди це? Може до Покровської церкви?

Ось двоє інтелігентів.

— Йдемо до вірні: там українська служба. Кажуть, що чудово говорить.

І пішли. За ними — другі, треті, інтелігентні селяни, молодь...

Сум обіймається з темрявою ночі й шкандилює огортає душу. Відлетіла щирість українців

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 17. КВІТНЯ 1934.
 (З конкурсу „Діла“ під гаслом
 „Кожний може стати письменником.“)

МИХАЙЛО АЛЕКСАНДРОВИЧ.

КАМЕРА № 10.

Зболілі і від зима скостенілі, просиділи ми день Йордану. — Мертвецька тиша панувала в камері. Навіть і божевільна перестала кричати, тільки страшними, великими очима дивилась нерухомо далі. Лихе прочуття опанувало нас.

Серед тої мертвеччини почули ми на коридорі підвалля якісь зойки. Це китайці солдати заводили страшними голосами. Їх „йойкання“ було таке жахливе, а скавуління мало в собі щось такого звірячого, що деякі думаючи, що самі дияволи заводять, почали хреститись.

Коли китайці перестали заводити, тоді почули ми високо над собою гуркіт машини. Хтось крикнув: „Зараз упаде на нас нещастя, це автомашини працюють на нашу смерть“. Мороз пішов по тілі, у голові крутилось, а серце почало битись невимовно. „А може мене розстріляють“, подумав кожний.

Згодом почули ми кроки і дзенькіт зброї. Це чекісти машерували з крісами по коридорі. Всі в напруженні очікують чогось страшного. Чуємо знов людські голоси, неначе когось силою провадять, хтось кричить, то плаче жалісно. Спроваджують його до сусідньої камери, відтак чути „раздавайся“. А за цим страшний крик, плач, — відтак стріл, один, другий. Впала одна жертва.

Пішли за другою жертвою, потім за третьою, четвертою і так далі.

Що кільканазять мінут відчинилися двері шораз то іншої камери, — звідки чекісти провадили насильно, з плачем і криком нових „злочинців, бандитів, контрреволюціонерів чи спекулянтів“. При екзекуції п'ятої жертви діялися несамошиті речі. Провалили жінку, що видно прочувала свій кінець і ставила опір. Чути було, як насильно воїлки її по коридорі, як вона заводила страшними голосами і мабуть прикладами змушували її йти, бо моментами виривався у неї божевільний крик. Коли пригнули її до „камери смерті“, упала на землю нежива. Не чути було вже стрілу.

Ці екзекуції, несамошиті крики і божевільне ридання морозили кров у нас, мешканців сусідньої камери. З болю і терпіння викривлялися обличчя, очі виходили наверх, неначе в божевільних, зі страху боявся один на одного глянути.

Знов тиша у камері. Навіть божевільна жінка втихомирилася. Та при екзекуції п'ятої жертви, саме тої жінки, не витримали наші нерви. Гірко заридали ми, придушуючи в собі болісний плач. Наново почали ми числити нові стріли. Так дочислили ми вже до десяти штук. Остання жертва була з найближчої камери ліворуч. Мимоволі подумав кожний: „А тепер черга на нашу камеру“.

Таки так сталося. Відчинилися двері нашої камери, до середини ввійшло чотири чоловіки з крісами в руках. Посередній них стояв чоловік у курті, по боках двох китайців, мабуть з бомбами в руках. Побачивши це, волосся на голові піднялось нам, а серце стиснулось. „Можливо це за мною прийшли“, подумав кожен з нас.

Чоловік у курті досів собі червону лампою, а прочитавши список крикнув: „Михайло Александрович, вихай!“

У голові закрутилось і я нагло жув неспритомний на доліжку. Що далі було, м'ямлю, а очував на коридорі, а радше „відчутили“ мене товаришій ударом у бік. Знов того тягнуло мене кількох товаришів через коридор і вже почали влихати до „камери смерті“, але чоловічок у курті приказав вестися на подвір'я: „Здесь нету места“, сказав. У „камері смерті“ було вже повно.

Коли ми переходили біля сходів, які вели вгору, найближчий якийсь чоловічок у широкій курті. На його появу всі товариші стали і віддали честь.

„Что вы делаете с етим?“ — запитав мене „Ведь он на размен“ — відповіла перша куртка. „А сколько сегодня размен?“ „Десять“ — рапортує друга куртка. „Хватит на развод, идите його на допрос!“ — приказав, як завжди виявилось, командант Чека.

Тоді повели мене на другий поверх в слідчого судді.

Тут побачив я таке видошнє: За столом сидів якийсь тип зі зворотною обличчям, здається, довго немітим і нечесаним, сорочка на ньому обдarta та страшно брудна. Цей тип, да в часі „допросу“ уряджував „половання“ за душою, а знайшовши „дош“, тішився, гоголяючи: „От аловіла коммуниста“. На колінах його сиділа якась жінка з лямпи і розкритими ним виглядом, друга напів убрита лежала на якійсь отомані у позіції невідомої. Біля них палочні пляшки з алкоголем.

(Повітряна баня)

C—c.

Прага, 30. березня 1984

L

Воскресания! Наше Редакторе!

Друж. дружить. Пана Редактора, числови мої прав-
ді. Д. Когом.

II.

Величайший Павел Радзюнас!

наш до з другого частини тогож „спростування“ не-
ким спільно зме розміну з д-ром М. Маспрентом
чим повільного пошкодження інциденту між ним
і Шварца, мусує ствердити, що П. К. у листі до Ре-
не (Дж) з 20. а. для 4. лютого п. р.) правдиво опи-
сав розшу з д-ром М. М. але не досить докладно.
П. К. за пошту розміну описав, як на його погляд
це до інциденту і жалув свідків, які не могли би
свідчити за що в інциденті, що при самому інциденті
було з П. К. про інцидент мені оповідав візком інка-
сав претисяв суд, розуміється, переслухав і д-ра
і, так зазначив свідків, а тим часом чекав від Швар-
ца претисяв візком на свого адвоката, щоб міг уявити
так претисяв суд, за що д-р М. М. заявив, що ви-
сав інцидент не був, а устна відомість його така,
як який претисяв судів не признав. Колиш П.
зачеписи обрахунок, то може його (д-ра М. М.)
було в справляючи, чеського суду, або якось ині
було мусує віддати на послуху (!) у „Строномич“
який при з Шварц і доказ: „а якщо Коткович м'ясим
зачеписи будуть домітатися якимсь там сатирефікації,
а Шварца і його наступників в морді дам“. Почув-
и як „жид“ сказав, а розуміється, перервав запису
який д-р М. М. Ось стверджую, що д-р М. М. ме-
і в проті записати йому свій погляд на можливість
інциденту (судового) справу а, напевно і йому сам у
д-ра і докази претисяв претисяв суд, під якого
і Шварца. Ось д-р М. М. для неадекватності інциденту
і Шварца між який суд або, правдив посявник
і Шварца та док, що П. К. в інциденті і за свідків
і Шварца у який правдив свід чужинця — д-ра Та-
на і Шварца. Така не можна відношування між україн-
і Шварца і Шварца (за посередництва чужого су-
і Шварца і Шварца).

[illegible]

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
 7153 53—180 Телефон 23-33

Українська хроніка.

НАШ КООПЕРАТИВНИЙ ЕКСПОРТ ЯЄЦЬ.

Польська хроніка.

НАПРЯМ ПОЛЬСЬКОГО ЕКСПОРТУ. — ЕВРО-
ПА І ЗАМОРСЬКІ КРАЇ.

Два перші місяці за біжучий рік ажизують на частинне пересунення польського експорту на заморські країни, хоч останні все ще дуже мало партиципують у споживанні товарів, що походять з Польщі. І так: у січні та в лютому року вивезла Польща до європейських країн 93,2 проц. а до заморських країн 6,8 проц. У цьому році на европ. сухоході, а за морями 9,3 проц. В Європі посеред відборців Польщі на першому місці даальше стоїть Англія, відтак іде Німеччина, Аасгрія, СССР, Швеція, Франція, ЧСР, Бельгія і Голландія. Невдоволя — кінець квітня або початок травня — піchnуться переговори між Польщею і Англією дотично торговельного договору. З Францією, як ми вже писали, ніяк не може дійти до остаточного позаднання зрава торговельних взаємин. Труднощі лежать у контингентах, бо щодо митної тарифи осигнено вже порозуміння. Тимчасово долагоджено справу при допомозі „малого контингентного умови“ на І, ІІ квартал ц. р. Справа заморських країн є постійно актуальною, бо з ними має Польща пасивний біляно. Вона примушена купувати там сировину, а продавати там може дуже мало. Зрозуміти їхні старятствя Польща ріжними способами, чи то зв'язками з польськими емі-

ЗОЛОТА КЛЯВЗУЛЯ І АСЕКУРАЦІЙНІ Т-ВА.

Заповідь аудювання золотої кавказулі в

УМОВІ ПРАЦЬОВНИКИ І ДОГОВІР ПРО ПРАЦЮ.

Найвищий Суд, інтерпретуючи тепер правний припис, який вважає договором про працю само допущення до праці, заявив, що це не дотичить умовних працівників. Ці мусять мати виразний договір про працю.

НОВІ ПОЧТОВІ ПРИПИСИ ЩОДО ВЕКСЛЕ- ВИХ ПРОТЕСТІВ.

Почтові уряди й агенції будуть закладати протести при невикуплених векселях до кінця двох тисяч зол. Деякі уряди на доручення міністра почли будуть могли протестувати векселі незалежно від висоти векселевої суми. Векселі мають бути виставлені по польськи, а на областях, де є в силі „мовні закони“ також у мові нац. меншин. Векселі, виставлені на території Данцигу не будуть протестовані поштою.

Світова хроніка.

ФРАНЦІЯ ІДЕ ДО ДАЛЬШОЇ ДЕФЛЯЦІЇ. —
„ШАДНИЧІ ДЕКРЕТИ“. — В ОБОРОНІ СТИГ-
НОСТИ ФРАНКА.

Від 1930-31 р. французський бюджет виявляє постійний дефіцит, що йде в мільярди франків. Ця „бюджетова недуга“ за ост. місяці стільки ж грізним явищем, що здавалось без важких потерь у Франції не обійдеться Агітер Стависького хоч ще більше загострила ситуа-

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІАЛИ ВОВНЯНІ ТА ІНШІ -
найдовше в тиждень в магазині
„ТАНІЯ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСЬКИЙ, ЛЬВІВ,
02/48 ГАЛИЦЬКА 8.

цію, проте дозволила на рішучість новому прем'єрові. Понад головою парламенту появились його „шадичні декрети“, які шляхом значного зменшення державних витратків уздовжують бюджет.

Намічена ощадність іде в двох напрямках. У першу чергу вдаряє вона по кишенях величезної армії (понад 850 тисяч) держаних урядовців. Декрети вирішують, що 1/10 тих урядовців, тобто ок. 85.000 має бути взагалі звільнена з праці. Вони також постановляють, що всім іншим урядовцям будуть платити менше, ніж на 5—10 проц., міністрам на 15 проц., а президентові республіки на 20 проц. Як бачимо з того, декрети не поминали в урядовій сфері нікого.

Другим дуже важливим потягненим „уряд публичного рятунку і політичного миру“ (так називають кабінет Думерга) — це зменшення видатків на сусп. забезпечення, зокрема, редуція платень б. комбатантів, тобто учасників війни. Це потягнення не менше сміє від першого, бо б. комбатанти знаменито зорганізовані і досі дуже завзято боронили свої набуті права.

Ферменти, які з цього приводу постануть, можуть різно скінчитись. Енергіяна дефляція на політика нового прем'єра зустрине не менш енергійний спротив „фіналістів", у першу чергу безпосередньо заінтересованих урядовців і комбатантів. Чи будуть страйки? Дехто думає, що не виключена навіть революція, якщо задихатимуться у ще більшій тісноті гроші. Шоправда — уряд має надію, що його дефляційна політика виманить зі сховка 20 мільйонів франків, створених у банках, що в підсумку 4-місячного дефіциту зазнаватимуть

3 доуклоні Внх. Спінки Дно! ...